

Macys sanger om kjærlighet

av Jeza Loren A. Baello
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted på Filippinene.

“Jeg savner mofa”, sa Macy til bestemoren sin. Hun kalte besteforeldrene sine for mofa og momo. “Helt siden han dro til sykehuset, har jeg ønsket å hjelpe ham. Men jeg vet ikke.”

Macy dyttet maten rundt på tallerkenen sin. Det var favorittfrokosten hennes – ris, egg og pølser. Men hun var for lei seg til å spise.

Bestemoren la armen rundt Macy. “Jeg forstår. Noen ganger føler vi oss hjelpeløse, spesielt når noen vi er glad i har det vanskelig. Husk likevel at det er to personer som elsker oss mer enn vi kan forestille oss.”

“Hvem?” spurte Macy.

“Vår himmelske Fader og Jesus Kristus”, sa bestemor. “Når vi har tro på dem, gir de oss veiledning og styrke.”

Mens Macy lyttet, følte hun håp i hjertet. Hun visste at vår himmelske Fader og Jesus kunne hjelpe morfar.

Den kvelden knelte Macy ved sengen og lukket øynene.

“Himmelske Fader, pass på mofa og hjelp ham til å bli bedre. Jeg elsker ham, og jeg elsker deg også. Hjelp meg med å vite hva jeg kan gjøre for ham.”

Neste morgen våknet Macy opp, mens solen skinte gjennom gardinene hennes. Hun hadde en idé! Å synge Primær-sanger og Kirkens salmer var en av tingene hun og morfaren elsket å gjøre sammen. Kanskje det ville gi ham trøst!

Hun sto opp og holdt morgenbønn. Deretter spurte hun bestemor om hun kunne besøke morfar. Ikke lenge etter var de på vei til sykehuset sammen. Hun gledet seg til å endelig se morfaren igjen, og forhåpentligvis få ham til å smile.

“Du er kanskje liten”, sa morfar, “men du har et stort hjerte fylt med kjærlighet.”

Da Macy kom inn på rommet på sykehuset, satt morfar i sengen med et pledd over bena. Han så sliten ut. Men da han så Macy, lyste ansiktet hans opp av glede. Hun løp bort og ga ham en forsiktig klem.

“God morgen, mofa!”

“Hva gjør du her, min lille lang-lang Macy?”

Lang-lang betydde “kjærlighet”. Det var kallenavnet morfar likte å bruke på Macy.

“Jeg vil synge for deg”, sa Macy. Hun satte seg ved siden av ham på senga og åpnet sangboken sin. “Jeg er Guds kjære barn som Han har sendt til jord ...”, begynte hun.

Morfar ble rørt til tårer. Han begynte å synge sammen med henne.

“... Han ga til meg et jordisk hjem, en kjærlig far og mor.”*

* Barnas sangbok, 2.

ILLUSTRASJONER: CHRISANNE SERAFIN